ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1041/2006 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Ιουλίου 2006

για την τροποποίηση του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την επιτήρηση μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών σε προβατοειδή

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών ([1]), και ιδίως το άρθρο 23 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 καθορίζει τους κανόνες για την επιτήρηση μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΜΣΕ) σε προβατοειδή.

(2) Στις 8 Μαρτίου 2006, μια ομάδα εμπειρογνωμόνων για θέματα ΜΣΕ σε μικρά μηρυκαστικά, υπό την προεδρία του κοινοτικού εργαστηρίου αναφοράς για ΜΣΕ (ΚΕΑ), επιβεβαίωσε ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί η σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (ΣΕΒ) στα ζώα αυτά, ύστερα από τα αποτελέσματα της δεύτερης φάσης της δοκιμής διάκρισης σε δείγματα εγκεφάλου από δύο πρόβατα από τη Γαλλία και ένα πρόβατο από την Κύπρο. Απαιτείται περαιτέρω δοκιμή για να αποκλειστεί η εμφάνιση ΣΕΒ στα ζώα αυτά.

(3) Τον Απρίλιο του 2002, η πρώην Επιστημονική Συντονιστική Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΣΕ), εξέδωσε γνώμη σχετικά με την ασφαλή προμήθεια υλικών από μικρά μηρυκαστικά, στην περίπτωση που καταστεί πιθανή η εμφάνιση της ΣΕΒ στα εν λόγω ζώα. Στη γνώμη που διατύπωσε η επιστημονική ομάδα για τις βιολογικές πηγές κινδύνου της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ), το Νοέμβριο του 2003, συμφώνησε με τη γνώμη της ΕΣΕ σχετικά με την ασφάλεια, ως προς τις ΜΣΕ, ορισμένων προϊόντων από μικρά μηρυκαστικά.

(4) Πρέπει να εκτιμηθεί η σπουδαιότητα αυτών των περιστατικών ΜΣΕ στη Γαλλία και στην Κύπρο, όπου δεν μπορεί να αποκλειστεί η εμφάνιση ΣΕΒ. Για το σκοπό αυτό είναι σημαντικά τα αποτελέσματα μιας αυξημένης επιτήρησης των ΜΣΕ στα πρόβατα. Ως εκ τούτου, και σύμφωνα με τις γνώμες της ΕΣΕ και της ΕΑΑΤ, πρέπει να επεκταθεί η επιτήρηση των προβάτων ώστε να βελτιωθούν τα κοινοτικά προγράμματα εκρίζωσης. Τα εν λόγω προγράμματα βελτιώνουν επίσης το επίπεδο προστασίας του καταναλωτή, εκτός από την ασφαλή προμήθεια προϊόντων από πρόβατα που εξασφαλίζεται από τα ισχύοντα μέτρα και ιδιαίτερα τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 σχετικά με την αφαίρεση των ειδικών υλικών κινδύνου.

(5) Η επεκταθείσα επιτήρηση πρέπει να βασίζεται σε μια στατιστικά έγκυρη έρευνα ώστε να εξακριβωθεί ο επιπολασμός της ΣΕΒ στα πρόβατα όσο το δυνατόν ταχύτερα και να βελτιωθεί η γνώση της γεωγραφικής κατανομής της νόσου.

(6) Λόγω του υψηλού επιπέδου ΣΜΕ στον πληθυσμό αιγοπροβάτων στην Κύπρο, η επεκταθείσα επιτήρηση προβατοειδών μπορεί να περιοριστεί σε μη μολυσμένα κοπάδια.

(7) Το πρόγραμμα επιτήρησης των προβατοειδών πρέπει να επανεξεταστεί μετά το πέρας τουλάχιστον έξι μηνών αποτελεσματικής επιτήρησης.

(8) Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 999/2001 πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα.

(9) Για την εξασφάλιση του ανώτατου δυνατού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή με την αξιολόγηση του επιπολασμού της ΣΕΒ στα προβατοειδή, οι τροποποιήσεις που επιφέρει ο παρών κανονισμός πρέπει να τεθούν σε ισχύ χωρίς καθυστέρηση.

(10) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

([1]) ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 688/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 120 της 5.5.2006, σ. 10).

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 7 Ιουλίου 2006.

Για την Επιτροπή
Μάρκος ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο παράρτημα III κεφάλαιο A μέρος II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001, τα σημεία 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. **Επιτήρηση αιγοπροβάτων που σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο**

α) *Προβατοειδή*

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν σε δοκιμή υγιή σφαγέντα προβατοειδή σύμφωνα με τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος που αναφέρονται στον πίνακα A του παρόντος στοιχείου και τους κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο σημείο 4

Πίνακας A

Κράτος μέλος	Ελάχιστο μέγεθος δείγματος υγιών σφαγέντων προβατοειδών (1)
Γερμανία	37 500
Ελλάδα	23 000
Ισπανία	41 800
Γαλλία	42 400
Ιρλανδία	40 500
Ιταλία	43 700
Κάτω Χώρες	23 300
Αυστρία	14 300
Πολωνία	23 300
Πορτογαλία	14 300
Ηνωμένες Πολιτείες	44 000
Λοιπά κράτη μέλη	όλα

(1) Τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος καθορίστηκαν λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του αριθμού των υγιών σφαγέντων βοοειδών και αποσκοπούν στον καθορισμό εφικτών στόχων. Τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος άνω των 30 000 επιτρέπουν την ανίχνευση επιπολασμού της τάξης του 0,003 % με ποσοστό αξιοπιστίας 95 %.

Κατά παρέκκλιση των ελάχιστων μεγεθών δείγματος που αναφέρονται στον πίνακα A, η Κύπρος μπορεί να αποφασίσει να διενεργήσει δοκιμή μόνο σε ένα ελάχιστο δείγμα δύο προβατοειδών που αποστέλλονται προς σφαγή για ανθρώπινη κατανάλωση από κάθε κοπάδι στο οποίο δεν έχει σημειωθεί κρούσμα ΜΣΕ.

β) *Αιγοειδή*

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν σε δοκιμή υγιή σφαγέντα αιγοειδή σύμφωνα με τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος που αναφέρονται στον πίνακα B του παρόντος σημείου και τους κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο σημείο 4.

Πίνακας B

Κράτος μέλος	Ελάχιστο μέγεθος δείγματος υγιών σφαγέντων αιγοειδών (1)
Ελλάδα	20 000
Ισπανία	125 500
Γαλλία	93 000
Ιταλία	60 000
Κύπρος	5 000
Αυστρία	5 000
Λοιπά κράτη μέλη	όλα

(1) Τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος καθορίστηκαν λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του αριθμού των υγιών σφαγέντων αιγοειδών και τον επιπολασμό της ΣΕΒ σε κάθε κράτος μέλος. Αποσκοπούν επίσης στον καθορισμό εφικτών στόχων. Τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος άνω των 60 000 επιτρέπουν την ανίχνευση επιπολασμού της τάξης του 0,0017 % με ποσοστό αξιοπιστίας 95 %.

γ) Εάν ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει δυσκολίες όσον αφορά τη συλλογή ικανοποιητικού αριθμού υγιών σφαγέντων προβατοειδών ή αιγοειδών προκειμένου να επιτύχει το καθορισμένο στα στοιχεία α) και β) ελάχιστο μέγεθος δείγματος, μπορεί να επιλέξει να αντικαταστήσει έως το 50 %, κατ' ανώτατο όριο, του ελάχιστου μεγέθους του δείγματός του υποβάλλοντας σε δοκιμή νεκρά προβατοειδή ή αιγοειδή ηλικίας άνω των 18 μηνών κατ' αναλογία ένα προς ένα και επιπροσθέτως προς το ελάχιστο μέγεθος δείγματος που ορίζεται στο σημείο 3. Επίσης, ένα κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να αντικαταστήσει το 10 % του ελάχιστου μεγέθους δείγματος, κατ' ανώτατο όριο, με δοκιμές σε προβατοειδή ή αιγοειδή που έχουν θανατωθεί στο πλαίσιο εκστρατείας εκρίζωσης νόσου, ηλικίας άνω των 18 μηνών, κατ' αναλογία ένα προς ένα.

3. **Επιτήρηση αιγοπροβάτων που δεν σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο**

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν σε δοκιμές σύμφωνα με τους κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο σημείο 4 και τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος που αναφέρονται στους πίνακες Γ και Δ, αιγοπρόβατα που έχουν πεθάνει ή θανατωθεί αλλά:

— δεν θανατώθηκαν στο πλαίσιο εκστρατείας εκρίζωσης νόσου, ή

— δεν εσφάγησαν για κατανάλωση από τον άνθρωπο.

Πίνακας Γ

Πληθυσμός, στο κράτος μέλος, προβατίνων και των νεογέννητων προβατίνων που βρίσκονται σε φάση ζευγαρώματος	Ελάχιστο μέγεθος δείγματος νεκρών προβατοειδών (1)
> 750 000	20 000
100 000-750 000	3 000
40 000-100 000	100 % έως 1 000
< 40 000	100 % έως 200

(1) Τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος καθορίστηκαν έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος των πληθυσμών αιγοπροβάτων σε κάθε κράτος μέλος και αποσκοπούν στον καθορισμό εφικτών στόχων.

Πίνακας Δ

Πληθυσμός, στο κράτος μέλος, αιγών που έχουν ήδη γεννήσει και των αιγών που ζευγαρώνουν	Ελάχιστο μέγεθος δείγματος νεκρών αιγοειδών (1)
> 750 000	10 000
250 000-750 000	3 000
40 000-250 000	100 % έως 1 000
< 40 000	100 % έως 200

(1) Τα ελάχιστα μεγέθη δείγματος καθορίστηκαν έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος των πληθυσμών αιγοπροβάτων σε κάθε κράτος μέλος και αποσκοπούν στον καθορισμό εφικτών στόχων.»